

PETROVA GORA, VLAŠKA NAHIJA

Sažetak: *Na primjeru nahije Petrova gora, ovaj rad istražuje nekoliko pitanja vezanih uz demografske i druge promjene u razdoblju osmanlijske vlasti u Dalmatinskoj zagori. Većina naselja ubilježениh u osmanskim poreskim knjigama sredinom, i krajem 16. stoljeća i danas postoje pod tim imenom, neka se mogu potvrditi u ranjim bilješkama mletačkih vlasti ali danas ne postoje, dok se jedan broj naselja, odnosno toponima javlja kao privremen, i ne može se potvrditi ni u preosmanlijskoj ni u današnjoj toponimiji. Već i sami toponimijski materijal, dakle svjedoči o kontinuitetu i promjenama. Osobitost ove nahije je i u isključivo vlaškom statusu njenog stanovništva. Usporednom analizom izvora različite provinijencije dolazi se do zaključka da s pojavom novog suvereniteta na ovom području dolazi do useljavanja vlašskog stanovništva. I osmanlijski i mletački izvori saopćavaju o doseljenu vlaških skupina, iako nema podataka o tome odakle su doseljeni. Može se zaključiti da se naziv Vlasi u slučaju ove nahije ne odnosi samo na status, ili pak stočarsku ekonomiju, nego i na određeni identitet ovih grupa, budući da se bilježi proces doseljavanja i da se doseljenici nazivaju Vlasima. Ovaj identitet je jedan grupni identitet čije se distinktivne osobine mogu pratiti kroz bilješke o njihovim čelnicima, i dualnom bilježenju naselja i vlaških skupina (džemata). Isto tako, budući da im se u novim boravištima nazivaju Vlasima bez obzira na to dali se bave poljoprivredom ili stočarstvom vidi se da Vlasi zadržavaju svoj status i identitet bez obzira na promjene.*

Ključne riječi: *demografske promjene, identitet, osmanlijska vlast, Petrova gora, vlaška nahija*

U vrijeme osmanlijske vlasti, tj. između ranog 16. i kraja 17. stoljeća većina stanovništva kopnene Dalmacije nazivana je Vlasima. Dok je potonji naziv korišten u osmanlijskim tekstovima i odnosio se naprije na status stanovništva u pogledu plaćanja poreza,¹ u mletačkim izvorima se isto stanovništvo, kao što je

¹ Naziv Vlah je označavao balkansko (dinarsko) stanovništvo koje je bilo seminomadsko, i plaćalo jedinstveni porez – filuriju – koji je zamjenjivao sve ostale haračke poreze. Isti status se u praksi primjenjivao i na razne druge grupe, osobito u prigraničnim područjima, koje su, iako se nisu nužno izdržavale samo od stočarstva, također plaćale filuriju.

dobro poznato, nazivalo Morlacima. Dok je u svim nahijama kopnene Dalmacije, koja je bila dijelom Kliškog sandžaka, bilo drugog stanovništva, čija se ekonomija primarno temeljila na poljoprivredi, u nahiji Petrova gora, krajem 16.-og stoljeća, cjelokupno je stanovništvo bilo vlaško, tj. u vlaškom statusu.

Ovo se može objasniti ekološkim uvjetima i strateškom pozicijom njenog teritorija. Naime ova nahija prostirala se uglavnom na trokutu između Trogira i Šibenika, na sjeveru omeđenim planinom Moseć, a na jugu i jugozapadu morskom obalom (iako njena teritorija nije uključivala i cijeli obalni pojas, ali se svugdje spuštala do njega). Na ovom, uglavnom kraškom, području nema dovoljno obradive zemlje za neku znatniju poljoprivredu. Pored toga, područje je bilo u znatnoj mjeri odsječeno od zaleđa te stoga nesigurno i nepogodno za sjedilački način života i kontinuiranu zemljoradnju. Međutim, postoje i drugi razlozi za ovakav sastav stanovništva. I mletački i osmanlijski izvori govore o useljavanju vlaškog stanovništva u ovo područje, i to uglavnom u kontekstu dugotrajnog spora između mletačkih i osmanlijskih vlasti u pogledu vlasništva i ostalih prava nad znatnim dijelom zemljišta u ovoj nahiji. Koristeći se izvorima o ovom sporu, kao i usporednom analizom dviju osmanlijskih poreskih knjiga –opširnih poreskih deftera sačinjenih od strane osmanlijske administracije u 1550-oj i 1585-oj godini - nastojat ćemo rasvijetliti neka pitanja povijesti ove nahije, a osobito njenog demografskog sastava, kao i nekih općih pitanja vezanih za identitet i funkcioniranje vlaških grupa.²

O vlasništvu Trogirana nad selima u nahiji Petrova gora

U razdoblju dužem od stoljeća, tj. od prve polovice 16. do druge polovice 17. stoljeća Trogirani su uporno upućivali žalbe mletačkim vlastima, i preko njih osmanlijskim vlastima u Istanbulu, polažući pravo na teritoriju trogirskog zaleđa. Njihovi zahtjevi temeljili su se na pravnom tumačenju okolnosti u kojima je ovo područje došlo pod osmanlijsku vlast. Naime, tvrdili su da nije bilo zauzeto vojničkom akcijom Osmanlija, nego je kasnije uzurpirano. A budući da su njegovi vlasnici, odnosno vlasnici triju sela (Trolokve, Suhi Dol i Radošić) i dalje živjeli u Trogiru, smatrali su kako im zemljišta i dalje pripadaju.

Iz predavki mletačkim vlastima i bailu u Istanbulu, koje u nedavno objavljenom radu o Vlasima u trogirskom zaleđu citira i analizira Cristian Luca,

² Za usporednu analizu smo koristili objavljeni opširni defter Klisa iz 1550. godine (*Opširni popis Kliškog sandžaka iz 1550. godine*), kojeg su obradili Spaho, Fehim Dž. i Ahmed S. Aličić, priredila Behija Zlatar, Sarajevo: Orijentalni institut, 2007) i *Opširni popis Kliškog sandžaka iz 1585. godine* koji sadrži i popis timara sandžaka Krka (Osmanlijski Arhiv Predsjedništva vlade u Istanbulu/Başbakanlık Osmanlı Arşivi (dalje BOA); Tapu Tahrir Defterleri (dalje TTD): 622.

razabire se da je vlaško prisustvo u zaleđu Trogira počelo kao sezonsko prisustvo u 1520.-im godinama, da bi preraslo u naseljavanje u selima Radošić, Suhi Dol i Trolokve (Luca, 2009.: 315-316).

U ovom ranom razdoblju osmanlijske su vlasti bile spremne priznati trogirsko vlasništvo nad navedenim selima, te je, zahvaljujući naporu baila u Istanbulu, vlasništvo Trogirana ponovo uspostavljeno sultanskim naredbama iz 1531. i 1533. godine. Ova odluka sultana, koja je uključivala i naredbu o iseljenju Vlaha s trogirskog područja, donesena je usprkos izvještaju skradinskog kadije koji je tvrdio da su zemlje došle u osmanlijski posjed osvojenjem (*seyf ile*), nakon čega su bile puste i nenaseljene, te su date u zakup, i konačno raspodjeljene u timare. Prema ovom izvještaju, dakle, status ovih triju sela, se u cjelini trebao uklapati u puni osmanlijski posjed (Gökbilgin, 1968.: 19-20). Sultanska naredba o iseljenju Vlaha nije poštovana. Spor je razriješen tek dokumentom o razgraničenju između Mletačke republike i Bosanskog pašaluka, tako što su zemlje ipak ostale u sastavu Osmanlijskog carstva, a porezi koji su se ubirali od navedenih sela su dodijeljeni trogirskim vlasnicima, kojima je na taj način priznato pravo vlasništva (Buzov, 2003.:230). U međuvremenu brojne žalbe su upućivane sultanu putem baila u Istanbulu. Njihova razrješenja iako obično u korist Trogirana nekad su podržavana od strane lokalnih vlasti tj. kliškog sandžakbega, iako bez osobitog rezultata na terenu, dok su često i ignorirana, što je rezultiralo novim žalbama. Za cijelo to vrijeme Vlasi su se i dalje naseljavali na cijelo područje i formirali dodatna naselja, odnosno naseljavali postojeća (Luca, 2009.: 317-321).

Ono što ni jedna strana ne spori je doseljenje Vlaha u trogirsko zaleđe, s tim što su Trogirani tvrdili da se radilo o uzurpaciji zemljišta, za razliku od osmanskih vlasti koje su navodile da je zemlja napuštena od svojih ranijih stanovnika, te da su osmanske vlasti s punim pravom naselile Vlahe, koji su imali i privolu Trogirana (Gökbilgin, 1971.:180).

Vlasi: Naseljavanje i status

Prvi osmanlijski popis ovog teritorija, iz 1528-30. bilježi vrlo mali broj naselja. Dvije nahije, Petrova gora i Petrovo polje popisane su zajedno sa svega pet sela. Stanovništvo je organizirano u džemate, međutim nije bilo u vlaškom statusu, nego je plaćalo poreze (desetine) od poljoprivrednih proizvoda (Spaho 1986.: 50-56). Nije moguće tvrditi da je ovo bilo doseljeno stanovništvo, iako se u defteru spominje da su ove zemlje bile u zakupu koji je dokinut temeljem postojanja znatnog broja stanovništva, tj. podanika (raje) koji su obrađivali zemlju.

Slične bilješke, tj. o ukidanju zakupa (čifluka) nalaze se i u poreskoj knjizi/ defteru iz 1550., ali sa znatno drukčijim obrazloženjem. Naime, dok se u defteru iz 1530. implicira da je zakup ukinut jer novoutvrđeno stanje naseljenosti ukida potrebu

za zakupom kao privremenom mjerom u svrhu osiguranja obrađivanja zemlje, defter iz 1550. godine bilježi *doseljenje* novog stanovništva kao razlog ukidanja zakupa. Zakupi su osmanlijskim vlastima donosili simbolične prihode. Tako je, na primjer baština Tvrtković bila prvobitno data u zakup izvjesnom Bogiši koji je za nju plaćao svega 40 akči, dok je samo *ispendže* prikupljene od njenih 6 domaćinstava u 1530. godini bilo 150 akči (Spaho, 1986.:52).

Kao što je već kazano, u defteru iz 1550. ne navodi se samo ukidanje zakupa, nego se bilježi i doseljenje stanovnika koji su identificirani kao Vlasi. U ovom defteru se i ostali stanovnici nahije nazivaju Vlasima, međutim, bilježe se kao postojeće stanovništvo.³ Doseljeni stanovnici su ubilježeni posebno na 11 stavki o mezzama, tj. selištima ili zaseocimaa⁴ odvojenim od ostatka nahije iz dva razloga. Prvi je pripadanje dvjema različitim jedinicama. Prvi, veći dio nahije, bio je dijelom *hasa* kliškog sandžak bega, dok je spomenutih 11 stavki bilo u trenutku popisivanja neraspodjeljeno. Drugi je razlog upravo neraspodijeljenost, odnosno bilježenje potpuno novih, ranije nepostojećih prihoda. Promjene unesene u ovom defteru osvjetljavaju neka bitna pitanja demografskih promjena, vlašskog statusa i njegovog značenja, te identiteta doseljenika. Iako su slične promjene unesene i za nahije Livno, Sinj, Vrlika, Petrovo polje, Kosovo i Nečven, ovdje ćemo razmatrati nahiju Petrova gora, kao primjer tih promjena.

Uz svih 11 stavki ubilježena su pojašnjenja slične strukture i rječnika, razlikujući se samo po imenima zakupnika i novih stanovnika. Nakon navođenja imena *mezre* (ili više *mezri*), slijedi tekst koji slijedi dvije forme. Jedna forma objašnjava u čijem je zakupu *mezra* bila, te koliki je bio godišnji iznos zakupa. Druga forma je da je *mezra* ranije bila *izvan deftera* (*hâric ez defter*). Potonji izraz osmanlijski administratori su koristili za zemlje koje nisu donosile prihode, te stoga nisu bile obuhvaćene popisom. U oba slučaja, razlog za promjenu statusa zemljišta, tj. prekid zakupa i upisivanje Vlaha je objašnjen time da zemljište ima uvjete da se da pod *tapiju* tj. da se izda dokument o plodouživanju.

Kao tekstovi, ove dugačke bilješke o mezzama u nahiji Petrova gora pružaju vrlo zanimljivu sliku doseljavanja Vlaha u ovu nahiju.⁵ Prije analize njihovog značaja

³ U ovom popisu, koji je organiziran kao popis timara, nahija Petrova gora je popisana na dva mjesta: jednom pod naslovom "*Vlasi nahije Petrova gora*", a drugi put kao "*Nahija Petrova gora*" (Spaho, 2007.: 73-81; 103-105)

⁴ Termin *mezra* (orig. *mezre'a*, u doslovnom prijevodu *obrađeno ili obradivo mjesto*) obično se prevodi kao *selište*, što ima smisla u slučajevima kada je mjesto napušteno, tj. nenaseljeno. Međutim, kada se radi o naseljenoj mezri, adekvatnije bi bilo prevoditi ovaj termin kao *zaseok* kada je takva mezra ubilježena kao dio nekog sela. U slučaju koji se ovdje analizira radi se o napuštenim selima u procesu ponovnog naseljavanja, te termin služi da se na to upozori.

⁵ Za potpuni tekst ovih bilješki vidjeti *Opširni defter Kliškog sandžaka iz 1550. godine*, str. 103-105.

ovdje ćemo kratko izložiti njihov sadržaj. Dvije mezre, Bilići i Mravnice su, prema ovim bilješkama, u ranijem defteru bile vođene kao pašnjaci, i date u zakup (čifluk) Tanriverdiji sinu dizdara sinjske tvrđave Mehmeda. Od njih je prikupljan vrlo mali prihod (po 40 akči) koji je određen kao plaća, tj. dio timarskog prihoda posadnika tvrđave Sinj. Zakupi su poništeni, pa su Bilići dati pod tapiju četvorici Vlaha koji su platili tapijsku pristojbu u iznosu od 200 akči, a Mravnice dvojici Vlaha koji su uplatili isti iznos. Treba napomenuti da su navedeni Vlasi sami zatražili tapiju, te da im je razrezan godišnji porez (filurija) u iznosu od 150 akči, kao i svim novim nosiocima tapije (prava plodouživanja) u nahiji. Poništeni zakup je predmetom još i u bilješci o dvije mezre, Mokri i Dobročić, s tim da se u slučaju ovih mezri ne radi o pašnjacima, nego o obradivom zemljištu. Zakupnici ovih dviju mezri uplaćivali su u državnu blagajnu svega 65 akči, koje su također bile dio plaće (timara) posadnika tvrđave Sinj. Posebno se navodi i da zakupnici, Ferhad i Sulejman nisu obrađivali zemlju, nego su je davali u zakup. U ovom slučaju zemlja je data zatečenim stanovnicima, dakle podzakupnicima, s obavezom plaćanja filurije.

Mezre Dašin Dolac, Smokvica, Podborajna, Blizna i Vinovac, su raspodjeljene nomadima, na osnovu zahtjeva Petra sina Dragičevog, koji je bio primičur sela Ljubitovice, koji ih je ranije posjedovao (vjerojatno u zakupu), te je sada položio 60 akči tapijske pristojbe za 7 vlaških domaćinstava, koje je tu doveo i naselio. U ostalim bilješkama za mezre Ivičac Šipovina, Vrsine, Žitnić, Birće, Mokri, Golo Brdo, i Slana Draga, radi se o zemljištima *izvan deftera*. I u slučaju ovih mezri navodi se da su upisane pod tapiju na zahtjev samih Vlaha koji su se tu naselili, i platili tapijsku pristojbu.

Za većinu Vlaha spomenutim u ovim bilješkama navodi se da su bili lica bez stalnog boravišta (haymane).⁶ Po svemu sudeći radi se o Vlasima koji su ili pristigli s ostalim Vlasima ali nisu dobili tapije, ili koji su pristizali u vrijeme ovog popisa, u potrazi za zemljom. Prva pretpostavka temelji se na bilješkama poput one prema kojoj su Vlasi mezre Žitnića bili već nastanjeni ondje, ali nisu imali tapiju (Spaho, 2007.: 104), te spomenutih Vlaha na mezrama Mokri i Dobročić koji su tamo već boravili kao podzakupnici (Spaho, 2007.: 105). Druga pretpostavka se može potvrditi na slučajevima Vlaha koje je *doveo* primičur sela Ljubitovice, i većine ostalih mezri gdje su Vlasi zatražili tapiju. Jedan slučaj je osobito zanimljiv, jer daje podatke o doseljenju šestorice Vlaha u Mezre Birće i Mokri, kao izvjesne prethodnice. Naime, navodi se da je za plaćanje njihove filurije odgovoran njihov primičur *zimija* Tomaš, sin Mateja. Ovaj navod nam pruža dvije značajne informacije. Prva je da su za plaćanje vlaških poreza bili odgovorni čelnici vlaških skupina. Druga je da je, u ovom slučaju, taj čelnik bio naseljen negdje drugdje u trenutku popisa, tj. u selu Bučaj čije postojanje nismo mogli utvrditi na teritoriju sandžaka Klis.

⁶ Ovaj se izraz redovito prevodi kao *nomadi*, što je također ispravno.

Sadržaj bilješki o mezrama donosi vrlo zanimljive tvrdnje i podatke u pogledu naseljavanja Vlaha i njihovog statusa. Naime, iako je njihovo naseljevanje očevidno išlo u prilog osmanlijskim vlastima, koje su im spremno izdavale tapije, pri tom ukidajući pravo zakupa dotadašnjim uživateljima, pripadnicima vojničkog sloja i muslimanima, iz ovih bilješki se vidi da su i oni sami, i njihovi primićuri bili inicijatori doseljavanja. Drugo, iz nekih bilješki se vidi da su oni naseljavani i kako bi obrađivali zemlju koja je do tada bila neobrađivana ili pak zapuštena. Iz ovog se daje zaključiti da njihov status nije bio izveden iz stočarskog gospodarstva kojim su se bavili. Iako treba uzeti u obzir mogućnost da je bilo filuridžija, osobito u prigraničnim područjima, koji nisu bili Vlasi, ovdje se radi o slučaju da su novi naseljenici bili Vlasi u područjima iz kojih su došli, te im se taj status i identitet priznao i u područjima u koje su se doselili, bez obzira na to kakvom su se proizvodnjom bavili u mjestima u koja su se doselili.

Pitanje identiteta, međutim, ostaje vrlo komplicirano pitanje i ovdje ne može biti iscrpno analizirano. Ono što je moguće tvrditi, na osnovu podataka koje donose osmanlijski izvori može se sažeti na sljedeći način: spremnost osmanlijskih vlasti da priznaju vlaški status i bilježe ove doseljenike kao Vlahe temelji se najprije na grupnom identitetu. Distinktivne odrednice tog grupnog identiteta sastojale su se u postojanju čelnih pozicija, i što je još važnije (osobito za osmanlijske vlasti) pripadajućih čelnih funkcija u ovim skupinama. Naime, primićuri su bili odgovorni za skupljanje poreza te za mobilizaciju Vlaha tijekom vojnih pohoda. Obje funkcije su bile jednako značajne. Sakupljanje poreza je ovim putem znatno olakšano budući da su Vlasi bili transhumantno stanovništvo, tj. prakticirali su sezonsko kretanje.⁷ Značaj održavanja vlaških vojnih formacija i ne treba posebno naglašavati. On je očevidan u dualnom bilježenju Vlaha u mnogim osmanskim poreskim knjigama: Vlasi su, naime, bilježeni dvojako: po selima i naseljima, i po džematima. Džemati su za Osmanlije imali prvenstveno vojni značaj, njihovi čelnici (knezovi i primićuri) su bili komandni kadar vlaških vojnih formacija. Ove skupine su po svemu sudeći zamijenile prvobitno bilježene katune, i treba ih promatrati i kao vojne i kao socijalne grupacije, koje su također bitna, distinktivna odrednica vlaškog identiteta. Na kraju, potrebno je reći da raspoloživi izvori ne daju temelja za razmatranje posebnog etničkog, ili pak lingvističkog identiteta vlaških skupina.⁸

⁷ Ovdje treba napomenuti da je ovo sezonsko kretanje prakticirano u cijeloj Dalmatinskoj zagori donedavno, otprilike do sredine 20. stoljeća.

⁸ Potonje pitanje, tj. pitanje posebnog etničkog identiteta Vlaha je formulirano na imperativima suvremenih nacionalnih identiteta Balkana. Povjesničari često smatraju svojom dužnošću objašnjavati suvremenim stanovnicima balkanskih država što je njihov identitet (tj. da Vlasi znači Srbi, da hrvatski nacionalni identitet ne uključuje povijesni vlaški, da su svi Vlasi srodni s Rumunjima nego sa ostalim etničkim grupama itd.) Ovaj rad nema za cilj ispuniti takvu "dužnost", niti dovoditi u pitanje suvremene etničke i nacionalne identitete.

Nahija Petrova gora u 1585. godini

Nakon više od pola stoljeća osmanlijskog prisustva u kopnenoj Dalmaciji uopće, i u Petrovoj gori posebno, u opširnom popisu Kliškog sandžaka iz 1585. godine zamjetan je porast naselja (sela i zaseoka), kao i porast stanovništva. Kao što je ranije kazano, za razliku od ostalih nahija gdje su se razvila sela sa poljoprivrednom ekonomijom, u nahiji Petrova gora sva su sela i zaseoci bila vlaška. To znači da su svi stanovnici plaćali jedinstveni porez filuriju, iako ne i da se nisu bavili poljoprivredom. Stanovnici sela Petrove Gore su, naime, uživali posjed nad 19 mlinova na rijeci Krki. Iako su ovi mlinovi mogli biti izvor prihoda za stanovnike nahije, oni su zasigurno služili i za mljevenje žita proizvedenog u nahiji.

I dalje se bilježe vlaški čelnici i džemati. Također se može, na osnovu zabilješki o nomadima (haymane), govoriti o neprekinutom procesu doseljavanja. Porez od nomada je ubilježen na temelju procjene, i iz njegovog iznosa (2000 akči) vidi se da je njihov broj morao biti znatan. Isto tako, postoje podaci o sezonskom boravku stočara iz drugih krajeva na ljetnim pašnjacima ove nahije. O tome postoji i egzaktni podatak u korištenju zimskog pašnjaka, odnosno baštine Morić, od strane skupine pod vodstvom kneza Vukašina sina Jovanovog. Ovaj knez nije, poput ostalih knezova, ubilježen samo imenom, nego kao knez *po imenu* (be-nâm-i) Vukašin sin Jovana. To ukazuje da se u vrijeme popisa nije nalazio na pašnjaku, te je upisan po posrednoj informaciji, što nadalje znači da nije živio u blizini. Konačno iz ove bilješke je jasno da je između ovog kneza i osmanlijskih vlasti načinjen ugovor po kojemu je za njegovu skupinu ovaj pašnjak bio rezerviran, za što je dogovoreno da oni plaćaju 400 akči godišnje.

Prilog: *Prijevod popisa nahije Petrova gora iz opširnog deftera Kliškog sandžaka iz 1585. godine (folio 291a-303a)*

Folio 291a

NAHIJA Petrova gora U LIVI KLIS

SELO Duga Baba⁹, pripada Petrovoj gori

Baština Hasana sina Husejinovog – 100

Baština Miloša sina Husejinovog – 100

Baština Vida sina Jurajevog

Baština Jadrije sina Petrovog – 100

Baština Vuka sina Obradovog

Baština Pavka sina Jurajevog

Baština Vida sina Jukićevog

Baština Stipana sina Grgurovog

Baština Pavala sina Jakovljevog

Kuća 6 po 200, iznos 1200\

Kuće tri po 100, iznos 300

SELO Zamilica¹⁰, iz džemata kneza Pavka sina Ivaniševog, pripada Petrovoj Gori

Baština kneza Pavka sina Ivaniševog

Baština Vukašina sina Radovanovog

Baština Pavala sina Radovanovog

Baština Radice sina Radojevog

Baština Martina sina Ivanovog

Baština Mehmeda sina Iskenderovog

Baština Janka sina Ivaniševog

Baština Velije sina Iskenderovog

Baština Vukića sina Dragićevog

MEZRA Vlačica u blizini spomenutog sela

⁹ Danas Dugobabe, u defteru iz 1550 zabilježeno sa 4 domaćinstva, od kojih je jedno bilo muslimansko (Spaho, 2007.: 75).

¹⁰ Zamilica (Pakovo Selo) nije ubilježena u defteru iz 1550.

Baština Nikole sina Jurišinog
Baština Radosava sina Vuksanovog

Kuća 10 po 200, iznos 2.000
Knez 1

SELO Pokrovník¹¹, iz džemata spomenutog kneza Pavka, pripada Petrovoj Gori

Baština Grgura sina Jurišinog
Baština Radivoja sina Ognjanovog
Baština Petra sina Jurišinog
Baština Juraja sina Ostojinog
Baština Vida sina Nikolinog
Baština Juraja Dragića, u ruci Džafera Bradiradovog (?)
Baština Radmana sina Nikolinog
Baština Tome sina Nikolinog, u ruci Petra sina Vukašinovog

Kuća 8 po 200, iznos 1600

SELO Paklanica¹², iz džemata spomentog kneza Pavka

Baština Ivanka Radkovog
Baština Milovca Jurajevo
Baština Ivaniša Ivankovog
Baština Nikole Smoljanovog

Kuće 4 po 200, iznos 800

SELO Goriš¹³, iz džemata spomenutog kneza Pavka, pripada Petrovoj Gori

Baština Juraja sina Smoljanovog
Baština Pavala sina Radivojevog
Baština Grgura Kosovčevog (Kosovac), u vlastitij ruci

¹¹ Danas istoimeno selo. U defteru iz 1550. zabilježeno je 7 domaćinstava, od kojih su dva zabilježena pod imenom sinova došljaka (korišten je uobičajeni slavenski termin *došlica/ došlac*) (Spaho, 2007.: 77).

¹² U defteru iz 1550. ubilježeno kao mezra sa jednim domaćinstvom (Spaho, 2007.: 77).

¹³ Današnje selo Goriš. U defteru iz 1550. ubilježeno kao mezra, sa jednakim brojem domaćinstava (Spaho, 2007.: 78).

Baština Vuka sina Ivankovog

Kuće 4 po 200, iznos 800

SELO Brnjica¹⁴, iz džemata spomenutog kneza Pavka, pripada Petrovoj Gori

Baština Osmana sina Behramovog – 100

Baština Nikole sina Martinovog

Baština Ivana sina Radakovog

Baština Ibrahima sina Šabanovog

Baština Nikole sina Matijinog

Baština Martina sina Matijinog

Kuća 5 po 200, iznos 1.000

Kuća 1 po 100, iznos 100

SELO Židtinić¹⁵, pripada Petrovoj gori

Baština Petra sina Dragojevog

Baština Vukelje sina Vulićevog

Baština Hasana Mrkoje, u ruci Radosava Bogavčevog

Baština Mehmeda Stipanovog, u ruci Miloša sina Vukovog

Baština Vukobrađa sina Radkovog

Baština Ivana, u ruci Vukmana sina Radojevog

Baština Radoje sina Radičinog

Baština Dragelje sina Radojevog

Baština Martina sina Vukovog

Baština Dragoja sina Piruškinog (Piruška)

Baština Vukasa sina Dragojevog

Baština Ivka sina Dragišinog

Baština Radivoja sina Vladkovog

Baština Ivaniša sina Dragišinog

Baština Dragoja sina Radičinog

Baština Radosava sina Vladkovog

Baština Mlada sina Dragišinog

¹⁴ Današnje istoimeno selo. U 1550. godini zabilježena dva domaćinstva (Spaho, 2007.: 77).

¹⁵ Današnji Žitnić, u defteru iz 1550. zabilježeno kao mezra sa 10 domaćinstava (Spaho, 2007.: 104).

Baština Ivana sina Piruškinog

MEZRA Kruščica, u blizini sela Židtinić, pripada s(pomenutoj nahiji)

Baština Miloša sina Vukovog

Baština Radoja sina Radkovog

Baština Vukasa sina Dragojevog

Kuća 21 po 200, iznos 4.200

Folio 292a

SELO Orišje¹⁶ i Kušave i Malo Stražde, pripada Petrovoj gori

Baština Ivana sina Vukosavljevog

Baština Radoja sina Vukićevog

Baština Radonje sina Pavkovog

Baština Mihaila sina Radojevog

Baština Vuksana sina Vukićevog

Baština Petra sina Čulinovog

Baština Juraja sina Lukinog

Baština Grgura sina Nikolinog

Kuća 8 po 200, iznos 1.600

SELO Utori¹⁷, pripada Petrovoj gori,

Baština Rugoja sina Radovanovog

Baština Matijaša sina Nikolinog

Baština Vrsaljka sina Markovog

Baština Petra sina Jurajevog

Baština Prirada sina Radičinog

Baština Šimuna sina Radojevog

Baština Stipana sina Pavalovog

Baština Ostoje sina Markovog

¹⁶ Ranije ime dijela sela Gornje Danilo, također ime srednjovjekovne župe (Magaš, Blaće, 2010.: 22).

¹⁷ Danas postoje sela Gornje i Donje Utoje, jugoistočno od Drniša. U 1550. godini ubilježeno kao mezra sa 4 domaćinstva (Spaho, 2007.: 76).

Baština Pavala sina Ivkovog
Baština Pavka sina Radojevog
Baština Martina sina Kričkovićevo
Baština Tome sina Radinovog
Baština Juraja sina Kričkovićevo -100
Baština Vukdraga sina Markovog
Baština Petra sina Ivanovog – 100
Baština Juraha sina Rudinovog – 100
Baština Rudina sina Tominog – 100
Baština Martina sina Markovog – 100
Baština Petra sina Žudinovića – 100
Baština Stipana sina Jurkovog – 100
Baština Juraja sina Ivanovog

MEZRA u blizini spomenutog sela

Baština u ruci stanovnika spomenutog sela

Kuća 13 po 100, iznos 2.600

Kuća 7 po 100, iznos 700

SELO Prusnice Dragović¹⁸, pripada Petrovoj gori

Baština Marka sina Radojevog, u ruci Nikole Markovog

Baština Petra sina Radovčevog, u ruci Luke sina Miračkovog (Kračkovog)

Baština Tome sina Miračkovog (Kračkovog)

Kuće 3 po 200, iznos 600

SELO Mali (Küçük) Dobričić¹⁹, pripada Petrovoj gori

Folio 292b

Baština kneza Radovića (Radojiča/Radojice) sina Radojevog

Baština Husejina sina Vukčevog

¹⁸ U defteru iz 1550. godine upisano je istoimeno selo (Prusnica), ali u nahiji Kosovo, u blizini sela Ramljani, sa 2 domaćinstva (Spaho, 2007.: 102).

¹⁹ U 1550. godini upisan kao mezra zajedno s mezrom Mokri (ukupno 4 domaćinstva) (Spaho, 2007.: 105).

Baština Ivana sina Radohninog
Baština Hasana sina Muhićevog
Baština Radoja sina Vukašinovog
Baština Herlijaša (Hreljaša) sina Ivankovog
Baština Ivana sina Vukašinovog
Baština Radosava sina Radičinog

MEZRA Červun/Cervun, pripada Petrovoj gori

Baština Radoja sina Radovanovog
Baština Vukdraga sina Jajićevog

Kuća 9 po 200, iznos 1.800
Knez 1

SELO Krehino, pripada Petrovoj gori

Baština Radosava sina Lujišinog
Baština Radoja sina Jurajevog
Baština Dragiše sina Radičinog
Baština Bujaka (?) sina Dragišinog
Baština Sefera sina Alijinog
Mezra Bila Draga Kućine
Baština Marka Ivaniševog, u ruci stanovnika spomenutog sela
Mezra Relivode (Delivode)
Baština Miloša sina Nikolinog, u ruci stanovnika spomenutog sela

Kuća 7 po 200, iznos 1.400

SELO Brštan,²⁰ pripada Petrovoj gori

Baština Juraja sina Ivaniševog
Baština Ivaniša sina Vukšinog
Baština Ivaniša sina Radičinog
Baština Marka sina Jurajevog
Baština Nikole sina Ivaniševog

Kuća 5 po 200, iznos 1.000

²⁰ U defteru iz 1550. godine ubilježeno je kao mezra sa dva domaćinstva (Spaho, 2007.: 82).

SELO (I)strižani, pripada Petrovoj gori

Baština Radovana sina Radičinog

Baština Mrkoja sina Petrovog

Baština Maroja sina Dragičevog

Kuće 3 po 200, iznos 600

SELO Ljubostinje,²¹ pripada Petrovoj gori

Baština Nikole sina Jakovljevog

Baština Luke sina Pavkovog

Baština Radoja sina Brajkovog

Baština Antuna sina Dragojevog

Baština Pavala sina Rakovčićevog

Baština Grgura sina Pavkovog

Baština Milovana sina Šimunovog

Kuća 7 po 200, iznos 1.400

Folio 293a

SELO Bilić²², pripada Petrovoj gori

Baština Radosava sina Bogdanovog

Baština Božidara sina Radosavljevog

Baština Juraja sina Radičinog

Baština Martina sina Stipkovog sa baštinom Vukića sina Ivkovog

Baština Šimana sina Bojićevog

Mezra Mali Bilić i Trnova Draga Studna Gradica

Baština Mihala sina Radičinog

Mezra dio Praće

Baština Juraja sina Grubišinog

²¹ Današnje istoimeno selo. U 1550. ubilježeno kao mezra sa 9 domaćinstava (Spaho, 2007.: 81).

²² U 1550. ubilježeno je kao mezra, zajedno sa mezrom Mravnice (Spaho, 2007.: 103). Selo se spominje u 15. stoljeću (Kužić, 1997.: 40).

Mezra Mokra²³, u blizini sela Maklinica, pripada s(pomenutoj nahiji)
Baština Bojnika sina Radosavljevog, stanuje u selu Suhovare

Mezra Beran u blizini sela Maklinica
Baština Vukše, sina Radičinog

Mezra Tertere-I Küçük (Mali Trtar), u blizini sela Paklinica, pripada Petrovoj
gori

Baština Juraja sina Stipanovog
Baština Nikole sina Vukićevog
Baština Radosava sina Radinićevog

Mezra (I)stranić u blizini sela Paklinič (Paklinica)
Baština Petra sina Batrićevog, stanuje u selu Suhovare

Kuća 23 po 200, iznos 4.600

SELo Nevest sa Cerom (Cera)²⁴, iz džemata Ivana sina Tominog

Baština kneza Ivana sina Tome
Baština Grubiše sina Vukašinovog
Baština Miloša sina Pavlovog
Baština Grgura sina Radovčevog
Baština Petra sina Vukićevog
Baština Ivana sina Markovog
Baština Radoja sina Vukašinovog
Baština Antuna sina Pavlovog
Baština Nikole sina Mihovilovog
Baština Radula (?) sina Ivanovog
Baština Martina sina Grubišinog
Baština Stipana sina Jurajevog
Baština Petra sina Markovog
Baština Nikole sina Vukmirovog
Baština Juraja sina Radovčevog
Baština Radovana sina Ivanovog
Baština Nikole sina Jurajevog
Baština Ivka sina Lukinog

²³ Lokalitet Mokro spominje se u 16. stoljeću, vjerojatno kao naselje sjeverozapadno od Danilskog polja kod Šibenika (Magaš, Blaće, 2010.: 22, prema Stošić, Kolanović).

²⁴ Današnja sela Nevest i Cera. U 1550. godini ubilježeno 21 domaćinstvo (Spaho, 2007.,: 81).

Baština Tome sina Vukićevog
Baština Bratoja (?) sina Dražanovog (čisto napisano)
Mezra Unešić*, pripada Petrovoj gori
Baština Juraja sina Tominog
Baština Ivaniša sina Tominog

Kuća 21 po 200 (nema iznosa)
Knez 1

Folio 293b

SELO Vinjani, iz džemata Maroja sina Pavalovog, pripada Petrovoj gori

Baština kneza Marija sina Pavalovog
Baština Jurka sina Božidarevog
Baština Grgura sina Pavalovog
Baština Mihovila sina Vukašinovog
Baština Stipana sina Jurajevog
Baština Ivana sina Šimunovog
Baština Juraja sina (Diyânis?)
Baština Dragića sina Šimanovog (Siman?)
Baština Juraja sina Vukdragovog
Baština Ivana sina Jurajevog
Baština Ivana sina Radojevog
Baština Pavala sina Matijinog
Baština Radosava sina Jurajevog
Baština Pavala sina Radovanovog
Baština Matijaša sina Petrovog
Baština Petra sina Matijinog
Baština Petra sina Pavlovog
Baština Ivana sina Pavalovog
Baština Čulina sina Pavalovog
Baština Bartula sina Livajića
Baština Vukelje sina Antulovog
Mezra Rudni Dol u selu Vinjani, pripada s(pomenutoj nahiji)
Baština u ruci stanovnika s(pomenutog sela)
Kuća 21 po 200
Kuća 1 po 100 (nije naznačeno koja)
Knez 1

* Nekadašnja mezra Unešić danas je istoimeno selo i sjedište općine Unešić.

SELO Slivne²⁵, pripada Petrovoj gori

Baština Marka sina Petrovog
Baština Tome sina Brajkovog
Baština Grgura sina Matijinog
Baština Vukašina sina Vukšinog
Baština Pavka sina Ivaniševog
Baština Juraja sina Branisavljevog
Baština Vukosava sina Radojevog
Baština Heraka , u vlastitoj ruci

Mezra Korita u blizini spomenutog sela
Baština Andrije sina Jurkovog (Božkovog)
Baština Juraja sina Lukinog

Kuća 10 po 200
Iznos 300 (?)

SELO Zaplanje^{25a}, pripada Petrovoj gori

Baština Pavala sina Radivojevog – 100
Baština Matijaša sina Jurajevog
Baština Petra sina Radosavljevog

Kuće 3 po 200, iznos 600

SELO Planjani²⁶, pripada Petrovoj gori

Folio 294a

Baština Mihovila sina Antulovog
Baština Juraja sina Herakovog
Baština Martina sina Ivkovog

²⁵ Danas Slivno, u 1550. godini ubilježeno 6 domaćinstava (Spaho, 2007.: 81).

^{25a} Zabilježeno je (u dnevniku vizitacije trogirске biskupije u 18. stoljeću) “da se Sitno prije zvalo Zaplanje”. Kužić to smatra djelomično točnim, jer se “staro Zaplanje samo stopilo sa selom Sitnim...” (Kužić, 1997.: 183)

²⁶ Današnje Gornje i Donje Planjane, jugoistočno od Drniša. U 1550. godini ubilježeno 6 domaćinstava (Spaho, 2007.: 81).

Baština Grgura sina Radojevog
Baština Mihovila sina Vuksanovog
Baština Matije sina Mrkšinog
Baština Grgura sina Pavalovog
Baština Miloša sina Stipanovog
Baština Mihovila sina Vukalovićeovog (Vukanovićeovog)
Baština Antula sina Grgurovog
Baština Matije sina Ivanovog

Kuća 12 po 200, iznos 2.400

SELo Košević,²⁷ pripada Petrovoj gori

Baština Milobrada sina Vladkovog
Baština Marka sina Vladislavljevog
Baština Vukdraga sina Ivanovog
Baština Radula sina Ivanovog
Baština Nikole sina Ivanovog
Baština Božićka sina Pavalovog
Baština Petra sina Ivanovog
Baština Radice sina Vukmanovog
Baština Radoja sina Vukmanovog
Baština Matijaša sina Vladkovog – 100
Baština Radosava sina Vladuševog – 100
Baština Radoja sina Ivaniševog
Baština Vukdraga sina Ivaniševog
Baština Pavka sina Miloševog – 100
Baština Vukosava sina Radinovog – 100
Baština Dobroja sina Ivanovog – 100
Baština Vučka sina Miloševog – 100
Baština Vida sina Vukojevog

Mezra u blizini spomenutog sela

Baština u ruci stanovnika spomenutog sela

Kuća 12 po 200, iznos 2.400

Kuća 6 po 100, iznos 600

²⁷ Ovo se selo spominje već 1251. godine. Kužić ga identificira kao staro ime današnje Mirlović Zagore (Kužić, 1997.: 28). U 1550. ubilježeno zajedno sa selom Zvoničan i mezrom Lokva (ukupno 30 domaćinstava) (Spaho, 2007.: 80).

SELO Izvoničan (Zvoničan)²⁸, pripada Petrovoj gori

Baština Ivana sina Vukašinovog
Baština Radivoja sina Bûličevog
Baština Žarka sina Radivojevog – 100
Baština Ivka sina Marojevog – 100
Baština Milina (?) sina Ivanovog
Baština Ivana sina Vukašinovog
Baština Radice sina Marojevog
Baština Radosava sina Radičinog
Baština Stipana sina Dobrojevog
Baština Mihovila sina Ivaniševog
Baština Marka sina Bûličevog
Baština Vladka sina Marojevog
Baština Juraja sina Grubičićevog
Baština Vuka sina Radojevog

Mezra Zgonjan u blizini spomenutog sela
Baština u posjedu stanovnika spomenutog sela

Kuća 13 po 200, iznos 2.600
Kuće 2 po 100, iznos 200

SELO Pakošćani²⁹, pripada Petrovoj gori

Baština Ivana sina Dragojevog
Baština Obrada sina Radivojevog
Baština Pavala sina Dudovčića – 100
Baština Marka sina Jurajevog
Baština Mihovila Radina *unuk*

Kuća 4 po 200, iznos 800
Kuća 1 100

²⁸ U 1425. godini spominje se kao Zvoničac (sada Podumci) (Kužić, 1997.:38-39).

²⁹ U 1550. godini ubilježeno zajedno sa selima Mileševo i Zlopolje sa ukupno 15 domaćinstava (Spaho, 1997: 75).

SELO Koljivrad³⁰, pripada Petrovoj gori

Baština Ivana sina Vukićevog
Baština Miloša sina Milkovog
Baština Vukašina sina Ivanovog
Baština Radivoja sina Stipanovog
Baština Cvitka sina Pavkovog
Baština Petra sina Milićevog
Baština Ilije sina Matinovog, stanuje u selu Dobračić
Baština Radoja sina obradovog
Baština Ivaniša sina Ivanovog
Baština Vukmira sina Ivanovog
Baština Radivoja Tominog, u ruci Radivoja Jajićevog (?) - 100
Baština Marka sina Ivkovog – 100
Baština Božićka sina Matinovog – 100
Baština Pavka sina Lukinog
Baština Vukmira sina Lukinog
Baština Vukića sina Vujanovog
Baština Matijaša sina Babnovog – 100
Baština Radice sina Rakinog (Rako)
Baština Juraja sina Mijakovog (Mijak)

Kuća 15 po 200

Kuće 4 po 100

SELO Lokva³¹, pripada Petrovoj gori

Baština Vukdraga sina Vukićevog
Baština Vukmira sina Radosavljevog
Baština Vladisava sina Ivkovog
Baština Radice sina Vukčevog
Baština Vukosava sina Jeltićevog (?)
Baština Nikole sina Ivkovog
Baština Stipka sina Vukosavljevog

Kuća 7 po 200

³⁰ Današnje Konjevrate, u defteru iz 1550. godine spomenuto u okviru popisa timara Radice sina kneza Vukašina, gdje se kaže da je ovaj timarnik uživao, između ostalih stavki, i prihode sa dijela meze Kolivrad (Spaho, 2007.:436).

³¹ Nije moguće utvrditi o kojoj se lokvi ovdje radi budući da na području koje je je obuhvaćala ova nahija danas ima veliki broj lokaliteta sa nazivom Lokva.

SELo Golo Brdo i Slane Drage³², pripada Petrovoj gori

Folio 295a

Baština Vuksana sina Ivanovog
Baština Pavala sina Milobradovog
Baština Vuksana sina Radinovog
Baština Obrada sina Bûlicevovog

Kuće 4 po 200

SELO Bišnič/Bišnica, pripada Petrovoj gori

Baština Vukmana sina Radičinog
Baština Matije sina Lalkovog
Baština Stipana sina Milobradovog
Baština Nikole sina Grgurevog
Baština Ivana sina Ivaniševog
Baština Šimuna sina Markovog
Baština Pavala sina Mihovilovog
Baština Stipana sina Dragičevog
Baština Vukića Grubiše, u ruci Pavala sina Ivanovog
Baština Vukmana sina Milobradovog
Baština Martina sina Rujićevog
Baština Radosava Radovanovog, u ruci Tome Miloševog
Baština Ivana sina Božidarevog
Baština Juraja sina Lalkovog
Baština Pavala sina Ivanovog
Baština Vukmana sina Milunovog
Baština Kuraja sina Milunovog
Baština Vukića sina Radićevog
Baština Juraja sina Markovog

Mezra Išti Dol, u blizini spomenutog sela

Baština Matije sina Ivanovog

Mezra Ramlica(?), u blizini spomenutog sela

Baština u ruci staovnika sela

Kuća 1 po 100

³² Ubilježeno na isti način u defteru iz 1550. godine, sa 2 domaćinstva. Golo brdo je današnji Lozovac.

SELO Korušlice^{32a}, pripada Petrovoj gori

Baština Grgura sina Radojevog
Baština Matije sina Vladkovog
Baština Matije sina Mihovilovog
Baština Maroja sina Radpjevog
Baština Jakova sina Lukinog
Baština Bartula sina Lukinog
Baština Mihovila sina Janovog (Jan)
Baština Stipana sina Lukinog
Baština Mihovila sina Ivanovog
Baština Martina sina Stipanovog
Baština Vukše sina Lukinog

Mezra Prašte Vrbe(?) u blizini spomenutog sela, pripada Petrovoj gori

Folio 295b

Baština Jurka sina Markovog
Baština Pavala sina Petrovog
Baština Grgura sina Jurajevog

Kuća 14 po 200

SELO Labin,³³ pripada Petrovoj gori

Baština kneza Vukdraga sina Ivanovog
Baština Petra sina Martinovog
Baština Stipana sina Pavalovog
Baština Marka sina Radivojevog
Baština Petra sina Milosavljevog
Baština Mihala sina Vukdragovog
Baština Ivana sina Ivkovog – 100
Baština Martina sina Pavalovog
Baština Martina sina Pavkovog
Baština Grgura sina Mrkšinog

^{32a} Vjerojatno današnje selo Korušce.

³³ Labin (današnje istoimeno selo) je u defteru iz 1550. godine imao isti broj domaćinstava ali je ubilježen kao *mezra* zajedno sa mezrom Senokos (Spaho, 2007.: 74).

Baština Juraja sina Mihalovog
Baština Blaža sina Berkovog (?) – 100
Baština Miloša sina Jajićevog
Baština Ivana sina Petrovog
Baština Marije sina Milosalićevog – 100
Baština Ivana sina Milosavljevog – 100
Baština Antula sina Petrovog
Baština Stipana sina Markovog

Kuća 13 po 200
Kuće 4 po 100
Knez 1

SELO Opor,³⁴ pripada Petrovoj gori

Baština Pavka sina Jurajevog
Baština Grgura sina Markovog
Baština Luke sina Jurajevog

Kuće 3 po 200

SELO Sinokoš³⁵, pripada Petrovoj gori

Baština Mile sina Jurkovog
Baština Ivana sina Matijinog
Baština Ivana sina Grgurevog
Baština Budiše sina Jurajevog

Kuće 4 po 200

SELO Irbić Küçük/Mali Irbić , pripada Petrovoj gori

Baština Jakova sina Markovog
Baština Petra sina Markovog

³⁴ Današnji Opor u 1550. godini ubilježeno kao mezra, sa jednakim brojem domaćinstava (Spaho, 2007.: 74).

³⁵ U 1550. godini ubilježeno kao mezra Senokos, zajedno s Labinom, s objašnjenjem da se nalazi između Prapatnice i Ubla (Spaho, 2007.: 74).

Baština Pavala sina Jakovljevog
Baština Miloša sina Matijinog
Baština Vukdraga sina Pavalovog
Baština Marka sina Dragičevog
Baština Pavla(nečitko)
Baština Pavka sina Jurajevog

Kuća 8 po 200, iznos 1.600

SELO Pakoštan i Radošić³⁶, pripada Petrovoj gori

Baština Juraja sina Grgurovog
Baština Jerolima sina Lukinog
Baština Matije Buljakovića, u ruci Jerolima Milkovog
Baština Luke sina Miloševog
Baština Grgura sina Matijaševog
Baština Jakova sina Ivanovog
Baština Grgura sina Markovog
Baština Radosava sina Ivanovog
Baština Jurka sina Radičinog
Baština Pavala sina Markovog
Baština Ivana sina Martinovog
Baština Buljana sina Čulićevog
Baština Radivoja sina Ivaniševog
Baština Mihala sina Radinovog
Baština Matija (Matij/Matej) sina Milojinovog
Baština Pavala sina Kojadinovog
Baština Vukića sina Kolakovog
Baština Gazije sina Alije Slavičića
Baština Badije (?) sina Jurajevog
Baština Mihovila sina Rade
Baština Petra sina Slavičićevog
Baština Mihovila sina Slavičićevog

Kuće 22 po 200

³⁶ Vidi bilješku 48. Vjerojatno je riječ o Raduniću kod Ogorja.

SELO Milešine³⁷, pripada Petrovoj gori
Baština Miloša sina Mihovilovog, u ruci Luke sina Matijinog
Baština Dragića sina Bukijovića (?)
Baština Mihovila sina Pavlovog, u ruci Mihala Dragićevog
Baština Radoja sina Ivaniševog
Baština Martina sina Nikolinog
Baština Mihovila sina Pavlovog, u ruci njegovog sina Jurka – 100
Baština Matije sina Dobromanovog
Baština Nikole sina Radojevog
Baština Grgura sina Markovog, u ruci Martina sina (nema imena)
Baština Martina sina Pavlovog
Baština Nikole sina Ivanovog

Kuća 10 po 200

Kuća 1 po 100

SELO Izpolje, pripada Petrovoj gori

Baština Buljana sina Čulićevog

Baština Luke sina Ivaniševog

Kuće 2 po 200

Folio 296b

SELO Biranj³⁸, pripada Petrovoj gori

Baština Petra sina Sladićevog

Baština Cvitka sina Pavalovog

Kuće 2 po 200

SELO Kovačić³⁹, pripada Petrovoj gori

³⁷ Današnje istoimeno selo, tj. danas je to Velika i Mala Milešina u defteru iz 1550. godine ubilježeno kao mezra u nahiji Zminje polje (Muć), zajedno sa selom Tomina (Spaho, 2007.: 72).

³⁸ Vjerojatno današnje selo Danilo Biranj, isto tako lokalitet srednjovjekovne župe Biranj.

³⁹ U defteru iz 1550. godine ubilježeno sa četiri domaćinstva (Spaho, 2007.: 79).

Baština Mihovila sina Jurajevog
Baština Petra sina Ivaniševog
Baština Marka sina Tominog
Baština Petra sina Radonjinog
Baština Matije sina Jurajevog
Baština Nikole sina Jurajevog

Kuća 6 po 200

SELO Brštanovo⁴⁰, pripada Petrovoj gori

Baština Martina sina Tvrdkovog
Baština Marka sina Vukdragovog
Baština Bartula sina Jurajevog
Baština Ivana sina Nikolinog
Baština Martina sina Milobradovog
Baština Andrije sina Pavalovog
Baština Matijaša sina Brajanovog
Baština Vukmana Tvrdkovog, u vlastitoj ruci
Baština Nikole sina Martinovog – 100
Baština Juraja sina Miloševog
Baština Juraja sina Milobradovog
Baština Tome sina Nikolinog – 100
Baština Vučina sina Jurajevog
Baština ----- (nečitko) ćehaje, u ruci Jakova sina Stipanovog
Baština Juraja sina Brajanovog
Baština Luke sina Petrovog
Baština Miloša sina Ivanovog

Mezra Topla Draga u blizini sela Brštanovo

Baština u posjedu stanovnika sela

Kuća 16 po 200

(nema bilješke za one što plaćaju po 100)

SELO Prtimič⁴¹, pripada Petrovoj gori

⁴⁰ Današnje istoimeno selo.

⁴¹ Selo sličnog imena, Prtenić, spominje sa zajedno sa selima Nevest, Koprno i Sitnica u 1358. godini kao dio šibenskog područja privilegijem kralja Ludovika (Kužić, 1997.: 35).

Baština Radice sina Nikolinog
Baština Radosava sina Tominog
Baština Marka sina Ivaniševog
Baština Stipana sina Biganovog (?)
Baština Ivana sina Petrovog
Baština Radka sina Ivkovog
Baština Miloša sina Ivanovog
Baština Vukoja sina Mrkšinog

Folio 297a

Baština Radoja sina Petrovog
Baština Luke sina Ivanovog
Baština Stipana sina Mihovilovog
Baština Ivana sina Petrovog
Baština Radovana sina Biganovog
Baština Juraja sina Brajkovog

Mezra Crkvina sa Prtimič u blizini spomenutog sela
Baština u posjedu stanovnika sela

Kuća 15 po 200

SELO Klović i Ubla⁴², pripada Petrovoj gori

Baština Jakova sina Bartulovog
Baština Milašina sina Radojevog
Baština Mehmeda sina Vukićevog
Baština Jakova sina Ivanovog
Baština Šimuna sina Ivanovog
Baština Ilije sina Radosavljevog
Baština Marka sina Matijinog
Baština Juraja sina Bartulovog
Baština Eyne(begija) sina Malkočevog
Baština Matijaša sina Petrovog
Baština Stipana sina Ivanovog

⁴² Današnje selo Uble, zabilježeno u 1550. godini kao mezra zajedno s Lečevicom, sa ukupno 5 domaćinstava (Spaho, 2007.: 75).

Baština Marka sina Radivojevog
Baština Stipana sina Blaževog
Baština Ivana sina Blaževog
Baština Jakova sina Vukdragovog
Baština Juraja sina Vladinog (Vladin)
Baština Matijaša sina Ivanovog
Baština Vukdraga sina Ivanovog (60)
Baština Juraja sina Vukeljčinog – 100
Baština Pavala sina Bartulovog
Baština Nikole sina Ivanovog
Baština Matijaša sina Martinovog
Baština Juraja sina Martinovog
Baština Vukića sina Ivanovog
Baština Nikole sina Hraštogorca iz sela Zelno, u ruci Marka sina Šimunovog
Mezra Gojnetić (?) u blizini spomenu tog sela
Baština Vukmira sina Radoevog

Kuća 24 po 200

Kuća 1 po 60

Kuća 1 po 100

SELO Kosmač,⁴³ pripada Petrovoj gori

Baština Mihovila sina Jurajevog
Baština Matije sina Radonjinog
Baština Marka sina Radojevog
Baština Ivana sina Radmanovog
Baština Martina sina Marojevog
Baština Luke sina Pavalovog
Baština Sladoja sina Milakovog
Baština Marka sina Marojevog

Folio 297b

Baština Radivoja sina Dragićevog
Baština Tome sina Marojevog

⁴³ U 1550. godini selo je imalo sličan broj domaćinstava . Iako danas ne postoji pod ovim imenom, ime je sačuvano u nazivu jedne lokve kod zaseoka Šečera u Primorskom Docu (Kužić, 1997.: 76).

Baština Miloša sina Širmerdovog
Baština Radoja, u ruci Petra sina Vule

Kuća 12 po 200

SELO Prgomed⁴⁴, pripada Petrovoj gori

Baština Antuna sina Jurajevog
Baština Matijaša sina Šitmanovog, u ruci Juraja sina Nikolinog – 100
Baština Ivana sina Ivkovog
Baština Pavala sina Radivojevog
Baština Hodaverdije (Hodaverdi, musliman, ime znači Bogdan), u ruci Tome
sina Markovog

Baština Mihovila sina Markovog
Baština Nikole sina Jurajevog
Baština Juraja sina Ivkovog
Baština Šimuna sina Radosavljevog

Kuća 8 po 200, iznos 1.600

Kuća 1 po 100, iznos 100

SELO Suho Dol⁴⁵, pripada Petrovoj gori

Baština Juraja sina Grgurevog
Baština Ivana sina Matijaševog
Baština Miliše sina Šimunovog
Baština Radosava Dragičevog u ruci Luke Radosavljevog – 100
Baština Milivoja sina Markovog
Mezra: dio Peraće u blizini spomenutog sela
Baština u ruci stanovnika sela

Kuća 5 po 200, iznos 1.000

Kuća 1 po 100, iznos 100

SELO Ptičarić⁴⁶, pripada Petrovoj gori

⁴⁴ Današnji Prgomet, u 1550. godini ubilježeno kao mezra sa 3 domaćinstva (Spaho 2007: 105).

⁴⁵ Ili Suhi Dol, jedno od tri sela oko kojih su se Trogirani sporili, u 1550. godini ubilježeno sa pet domaćinstava (Spaho, 2007.: 80). Danas je to Primorski Dolac.

⁴⁶ U defteru iz 1550. godine ubilježeno kao mezra Ptičar sa 4 domaćinstva (Spaho, 2007.: 80).

Baština Grubiše sina Radojevog
Baština Nikole sina Mihovilovog
Baština Martina sina Radičinog
Baština Tome sina Mihovilovog

Kuće 4 po 200, iznos 800

SELO Nisko⁴⁷, pripada Petrovoj gori

Baština Maleta sina Radojevog
Baština Hasana spahije, u ruci Ferhada – 100
Baština Pavala sina Stipanovog
Baština Stpana sina Radojevog
Baština Petra sina Ivanovog
Baština Martina sina Matijinog
Baština Marka sina Jurajevog
Baština Juraja sina Milkovog (Milenkovog)

Folio 298a

Baština Šimuna sina Radojevog
Baština Jakova sina Ivanovog
Baština Luke sina Bilušićevog – 100
Baština Ivana sina Blaževog
Baština Jerka sina Ivanovog –
Baština Matije sina Varanovog (?)
Baština Juraja sina Ivanovog
Baština Radivoja sina Markovog

Mezra Liska nalazi se u blizini i između spomenutih sela po imenu Brštanovo i Nisko

Baština Petra sina Jurajevog
Baština Mihovila sina Petrovog
Baština Juraja sina Varanovog (?) – 50
Baština Mihala sina Stipanovog – 50

Kuća 16 po 200

⁴⁷ Danas istoimeno selo, 1550. godine zabilježeno sa 8 domaćinstava (Spaho, 2007.: 76).

Kuća 1 po 200

Kuće 2 po 50

SELO Ladanica (?), pripada Petrovoj gori

Baština Ivana sina Markovog

Baština Pavala sina Antulovog

Baština Petra sina Martinovog

Baština Marka sina radojevog

Baština Matijaša sina Nikolinog

Baština Miloja Mihovilovog, u ruci sina Dragića

Baština Pavala sina Poturčićevog (?)

Baština Nikole sina Šimunovog

Baština Matije Střpana Lekića

Baština Nikole sina Boškovog

Baština Petra sina Poturčićevog -100

Baština Matije sina Boškovog

Baština Marka sina Poturčićevog

Kuća 11 po 200

Kuće 2 po 100 (druga nije naznačena)

SELO Živalj i Radošić⁴⁸, pripada Petrovoj gori

Baština Petra sina Ivanovog

Baština Drage sina Petrovog

Baština Tome sina Ivanovog

Baština Radice sina Petrovog

Baština Martina sina Bačićevog – 50

Baština Pavala sina Bačićevog – 50

Baština Tome sina Milanovog – 50

Baština Petra sina Milankovog – 50

Kuće 4 po 200

Kuće 4 po 100

SELO Visoka,⁴⁹ pripada Petrovoj gori

⁴⁸ Nije moguće razjasniti zašto je selo Radošić ubilježeno dva puta, ni da li se radi o istom selu. Nazive Pakošan i Živalj također nije bilo moguće ubicirati.

⁴⁹ Današnje istoimeno selo, u 1550. godini ubilježeno je sa 4 domaćinstva (Spaho, 2007.: 78).

Folio 298b

Baština Mihovila sina Buličevog

Baština Andrije sina Dragičevog

Baština Matije sina Buličevog

Kuće 3 po 200

SELO Mravnica⁵⁰, pripada Petrovoj gori

Baština Nikole sina Martinovog

Baština crkve Sveti Petar – Maroja, u ruci Luke Jurajevog

Baština Krnovavice, u ruci Juraja Radojevog

Baština Sadje(?) u ruci Ante (Anto) sina Mihovilovog

Baština Ivana, u ruci Sladoja sina Jakovljevog

Baština Luke sina Matijinog

Kuća 6 po 200

SELO Koruševo⁵¹, pripada Petrovoj gori

Baština Martina sina Sipanovog

Baština od sela Draga Podjuraj , u ruci Petra sina Pavkovog

Baština Maroja Ivaniševog, u ruci Radeše

Baština Matije sina Bačićevog

Baština Grubeše sina Botičevog

Baština Mihovila sina Ivanovog

Baština Đurđa sina Vukičevog

Baština Vida sina Jukičevog

Kuća 8 po 200, iznos 1.600 (pogreška)

SELO Murvice Murni Dol, pripada Petrovoj gori

Baština Nikole sina Pavlovog

⁵⁰ Današnje istoimeno selo, u 1550. godini ubilježeno kao mezra sa dva domaćinstva (Spaho, 2007.: 105).

⁵¹ Vjerojatno Kruševo, u 1550. godini ubilježeno sa 2 domaćinstva (Spaho, 2007.: 78).

Baština Smoljana sina Jurajevog
Baština Ljudina sina Ivanovog
Baština Petra sina Durkovog
Baština Jurice sina Markovog

Kuća 5 po 200

SELO Podine,⁵² pripada Petrovoj gori

Baština Andrije sina Pavlovog
Baština Grgura sina Radeljtinog
Baština Luke sina Grujišinog
Baština Matije sina Nikolinog
Baština Grgura sina Radovčevog
Baština Ivana sina Radelićevog (Radeljjićevog)
Baština Nikole sina Radeljjićevog

Kuća 7 po 200

SELO Oborićac i Šibovac, pripada Petrovoj gori

Folio 299a

Baština Nikole sina Radojevog
Baština Pavla sina Jurajevog

Kuće 2 po 200

SELO Podlužje,⁵³ pripada Petrovoj gori

Baština Stipana sina Petrovog
Baština Pavla sina Radojevog
Baština Ivana sina Božidarevog

⁵² Vjerojatno današnje Podine sjeverno od Boraje, na putu za Šibenik. U 1550. godini ubilježene kao mezra sa 5 domaćinstava (Spaho, 2007.: 78).

⁵³ Spominje se kao selo u neposrednoj blizini Šibenika u 1821. godini (Blažević, 2009.: 170). Također je izlistano u djelu *Miestopisni rječnik kraljevinah Dalmacije, Hrvatske i Slavonije* (str. 22). Podlužje je zapravo današnje selo *Lepenica* nedaleko Boraje (Stošić, 1941.: 80).

Baština Mihovila sina Ivanovog
Baština Jakova sina Jurajevog

Kuća 5 po 200

SELO Vrsnice⁵⁴, Pripada Petrovoj gori

Baština Martina sina Markovog
Baština Ivana sina Dragičevog
Baština Lozice Dragić (?) stanuje Poljice^{54a}
Baština Petra sina Jurajevog
Baština Nikole sina Milinkovog
Baština Sladoja sina Ikinog (Iko)
Baština Radovana sina Sladojevog
Baština Sladoja sina Radelićevog
Baština Mihovila sina Ivaniševog

Mezra Obrugli Dolac i (I)stadrice u blizini spomenutog sela
Baština u ruci stanovnika sela

SELO Ljubitovica⁵⁵, pripada Petrovoj gori

Baština Radosava sina Ivanovog, u ruci Radoja Ivanovog
Baština Nikole sina Petrovog
Baština Vujice sina Tominog
Baština Pavla sina Radonjinog
Baština Radoja sina Nenadovog, u ruci Jurilka Antulovog
Baština Bartula sina Radonjinog
Baština Grgura sina Petrovog

Mezra Čapitova Draga (?) u blizini spomenutog sela
Baština Vujice sina musellema (ili muslimana)

Kuća 8, po 200, iznos 1.600

⁵⁴ Vjerojatno današnje selo Vrsine sjeverno od Marine. U 1550. godini je ubilježeno kao mezra Vršnica, sa dva domaćinstva (Spaho 2007: 78).

^{54a} Poljice, 4 km sjeverno od Marine. Susjedno selo Vrsinama.

⁵⁵ Današnja Ljubitovica, u 1550. godini ubilježena sa selom Lepenica Dol sa 7 domaćinstava (Spaho 2007:78).

SELO Maratice Dol (?), pripada Petrovoj gori

Baština Branisava sina Miruše

Baština Miovila sina Ivanovog

Baština Ivana sina Jurajevog

Kuće 3 po 200, iznos 600

SELO Papratnica⁵⁶, pripada Petrovoj gori

Folio 299b

Baština Grgura sina Matijinog

Baština Ivana sina Vukmanovog

Baština Mihovila sina Jakovljevog

Baština Nikole sina Grgičevog

Baština Krajka (?) sina Petrovog, u ruci Budaka sina Iskenderovog

Baština Ivana sina Pavlovog

Baština Luke sina Petrovog

Baština Juraja sina Čaleta

Baština Matije sina Lijovčića

Baština Marka sina Boljkovog

Baština Marka sina Tominog sa dijelom Dujma sina Markovog u selu Dasin

Dolac

Baština Halife (?) sina Iskenderovog

Baština od sela Dasin Dolac u ruci Hasana spahije, sina Ferhadovog - 100

Baština Grgura sina Stipanovog, u ruci Ivka Boljkovog

Baština Milete sina Radičinog

Baština Juraja sina Radičinog

Baština Miloša sina Boljkovog

Baština Jurice sina Lovrinovog

Baština Lozine Tijesica u vlastitoj ruci - 100

Kuća 17 po 200

Kuće 2 po 100

SELO Oboratrice (?) pripada Petrovoj gori

⁵⁶ Današnja Prapatnica, u 1550. godini upisana kao selo sa 12 domaćinstava (Spaho, 2007.: 79).

Baština Matije sina Petrovog
Baština Marka sina Petrovog

Kuće 2 po 200

SELO Bristivice⁵⁷, pripada Petrovoj gori

Baština Ivka sina Jakovljevog
Baština Miloša sina Radičinog
Baština Matije sina Martinovog
Baština Jakova sina Ivanovog
Baština Nikole sina Radojevog
Baština Ivana sina Divnićevog
Baština Ilije sina Martinovog
Baština Ivana sina Ivaniševog
Baština Ivaniša sina Milosavljevog
Baština Juraja sina Grgurovog
Baština Radoja Ivanovog, u ruci stanovnika sela
Baština Matije sina Radičinog
Baština Luke sina Radičinog
Baština Pavla sina Radičinog
Baština Grgura Radičinog sa dijelom Kojina Radinovog
Baština Juraja sina Miloševog – 50
Baština Tomaša sina Radojevog – 50
Baština Bartula sina Pavkovog – 100
Baština Stipana sina Marojevog – 100
Baština Vujice sina Marojevog – 100

Mezra Marina Draga i Presoje i (nepročitano) u blizini sela Bristivica
Baština u ruci stanovnika sela

Kuća 15 po 200
Kuće 2 po 50
Kuća 3 po 100

⁵⁷ Današnje istoimeno selo, u 1550. godini ubilježeno sa 12 domaćinstava (pogrešno pročitano kao Pretisnica) (Spaho, 2007.: 82).

Folio 300a

SELO Marasović Dolac, pripada Petrovoj gori

Baština Ivana sina Stipanovog

Baština Selaka sina Novakovog

Baština Novaka sina Pavkovog

Baština Andrije sina Pavlovog

Kuće 4 po 200

SELO Dašin Dolac⁵⁸, pripada Petrovoj gori

Baština Milete sina Antunovog

Baština Nikole sina Novakovog

Baština Pavla sina Andrijinog – 100

Baština Mihovila sina Andrijinog

Baština Bartula sina Markovog

Baština Ivana sina Mihovilovog – 100

Baština Juraja sina Marojevog

Baština Luke sina Pitešićevog

Baština Andrije sina Pavlovog, u ruci Nikole sina Grgurovog

Baština Jakova sina Pavkovog

Baština Šimuna sina Stipanovog

Baština Vukdraga sina Nikolinog

Baština Dujma sina Novakovog

Baština Mihovila sina Bratićevog

Baština Vukića sina Radičinog

Baština Grgura sina Jakovljevog

Baština Bogdana sina Antunovog

Mezra Praće u blizini spomenutog sela

Baština u ruci stanovnika sela

Mezra Smokvica⁵⁹ u spomenutom selu

⁵⁸ U defteru iz 1550. godine spominje se kao jedna od 5 (uključujući Smokvicu, Podboraju, Blizna i Vinovac) mezri upisanih zajedno (Spaho, 2007.: 104). Sve ove mezre imale su samo 7 domaćinstava. Najvjerojatnije se radi o današnjem lokalitetu Dasini Doci, koji je dio Segeta Gornjeg (Kužić, 1997.: 76).

⁵⁹ Danas dio sela Gornji Seget.

Baština u ruci stanovnika sela

Mezra Vinostava (?) sa dragom Miravinca (Mravinca)

Baština u ruci stanovnika sela

Mezra Draga Žilnica i Toma Lokva, pripada spomenutom (selu)

Baština Branisava sina Matijinog

Kuća 19 po 200

Kuće 2 po 100

SELO Podboraj⁶⁰, pripada Petrovoj gori

Baština Matije sina Toganovog (Togan=Dogan=Sokol)

Baština Grgura sina Toganovog

Baština Martina sina Galićevog

Baština Hodaka sina Galićevog

Baština Jurina sina Galićevog

Baština Radosava sina Toganovog, u ruci Bogdana

Baština Nikole sina Ivanovog, u ruci Martina Galića

Baština Nikole sina Radojevog

Mezra Dobra Poljana u blizini spomenutog sela

Baština u ruci stanovnika sela

Mezra Vinovac⁶¹ u blizini sela Mitlo, pripada spomenutom (selu)

Baština Radosava sina Ivanovog – 100

Kuća 9 po 200

Kuća 1 po 100

SELO Mitlo⁶², pripada Petrovoj gori

⁶⁰ Danas Pod Borajom, zaselak sela Gornja Blizna, u 1550. godini ubilježena kao mezra sa još nekoliko mezri (Spaho, 2007.: 104).

⁶¹ Vinovac, danas zaselak sela Mitlo. U defteru iz 1550. godine zabilježen kao mezra (Spaho, 2007.: 104).

⁶² Spominje se kao selo u 1550. godini, ali samo u napomeni o smještaju 5 mezri u njegovoj blizini. Stanovništvo kao ni porezi nisu popisani.

Baština Ivana sina Milovčevog
Baština Vukmana sina Andrijinog
Baština Pavla sina Dragišinog
Baština Luke sina Stipanovog
Baština Antuna sina Radivojevog
Baština Mihovila sina Kalinićevog/Kaletićevog
Baština Ivana sina Kaletićevog

Mezra Tolišić u spomenutom selu
Baština u ruci stanovnika sela

SELO Biližnjani, pripada Petrovoj gori

Baština Vukmana sina Andrijinog
Baština Ivana sina Jukićevog
Baština Petra sina Stipanovog
Baština Ivana sina Jurajevog
Baština Grgura sina Jukićevog
Baština Ivana sina Čuvinog
Baština Jakova sina Milobradovog, u ruci Ivana sina Galinog (Galo)
Baština Sladoja sina Antunovog

Mezra Lubišić Dolac i Brdo Glavica, nalazi se između sela Koruševa i Bristivica

Baština u ruci stanovnika sela

Kuća 9 po 200

SELO Široka⁶³, pripada Petrovoj gori

Baština Ivana sina Vukmanovog, u ruci Martina Vukmanovog – 100
Baština Radoja sina Vukasovog, u ruci Bartula Radojevog
Baština Marka sina Mamićevog
Baština Ivana sina Boljkovog
Baština Juraja sina Radeljkovog
Baština Vujice sina Vukmanovog

⁶³ U defteru iz 1550., iako je napomenuto da je u oblasti Šibenika, ovo je selo ubilježeno kao mezra sa svega tri domaćinstva u nahiji Petrovo polje. Ovaj se naziv odnosi na selo koje i danas postoji pod imenom Široke u zaledju Primoštena.

Mezra Ljudnice (?) i Kutin Radeš
Baština u ruci stanovnika sela

Kuća 6 po 200
Kuća 1 po 100

SELO Sedramić⁶⁴, pripada Petrovoj gori

Baština Radice u ruci njegovog sina Vukše
Baština Andrije sina Milašinovog
Baština Martina sina Lukinog
Baština Martina sina Radojevog

Folio 301a

Baština Bogdana sina Martinovog
Baština Matije sina Jurajevog
Baština Nikole sina Tominog – 50
Baština Luke sina Marojevog – 50
Baština Juraja sina Blaževog – 50
Baština Martina sina Marojevog – 50
Baština Radosava sina Vukmirovog, stanuje u selu Tuhaj ? - 50
Baština Ivana sina Šimunovog, stanuje u selu Tuhaj - 50
Baština Tome sina Matijinog, stanuje selu Tuhaj – 50
Baština Juraja sina Markovog, stanuje u selu Tuhaj – 50
Baština Šimuna sina Markovog, stanuje u selu Tuhaj – 50
Baština Juraja Like (Liko) stanuje u selu Tuhaj – 50
Baština Marka sina Šimunovog, stanuje u spomenutom selu - 50
Baština Grgura sina Pavalovog stanuje u spomenutom selu – 50
Baština Bartula sina Matijinog, stanuje u spomenutom selu – 50
Baština Pavala sina Radojevog, stanuje u spomenutom selu – 50
Baština Vukmana sina Matijinog, stanuje u spomenutom selu – 50
Baština Stipana sina Martinovog, stanuje u spomenutom selu – 50
Baština Vukdraga Radojevog, stanuje u spomenutom selu - 50
Baština Grgura sina Martinovog, stanuje u spomenutom selu – 50
Baština Andrije sina Tominog, stanuje u spomenutom selu – 50

⁶⁴ Danas istoimeno selo. U 1550. godini, u nahiji Petrovo polje ubilježeno je selo Sedračić sa 6 domaćinstava.

Baština Bogdana sina Matijinog, stanuje u spomenutom selu – 50

Baština Vukmana sina Petrovog, stanuje u spomenutom selu – 50

Baština Jurka sina Martinovog, stanuje u spomenutom selu - 50

Kuća 6 po 200

Kuće 22 po 50

SELO Koprin⁶⁵, pripada Petrovoj gori

Baština Stipana sina Bogišinog

Baština Luke sina Antunovog

Baština Juraja sina Radosavljevog

Baština Radosava sina Stipanovog

Baština Vukdraga sina Milobradovog

Baština Bogovca sina Vukdragovog

Baština Maroja sina Dragičevog

Baština Stipana sina Prgudovog

Kuća 8 po 200

SELO Gornje i Dolnje Vinovo⁶⁶, pripada Petrovoj gori

Baština Pavala u ruci njegovog sina Mihala

Baština Radoja sina Jurajevog

Baština Mihovila sina Milosavljevog

Baština Vukdraga Vukmanovog, u ruci Vujice Nosića

Baština Ivana sina Mareličevog

Baština Šimuna sina Ivanaovog, u ruci njegovog sina Matijaša

Baština Bartula sina Vučetinog

Baština Živka (?) u ruci njegovog brata Stipana

Baština Martina, u ruci njegovog sina Antuna

Baština Juraja sina Vukičevog

Baština Šimuna sina Jakovljevog

Baština Mihala sina Stipanovog

⁶⁵ U 1550. godini ubilježeno kao mezra Koprino sa 6 domaćinstava (Spaho, 2007.: 78). Današnje Koprno.

⁶⁶ U 1550. godini ubilježeno je samo Vīno(vo) sa 9 domaćinstava (Spaho, 2007.: 76). Današnja sela Gornje i Donje Vinovo, jugoistočno od Drniša.

Folio 301b

Baština Ivana sina Buličevog
Baština Petra sina Stipanovog
Baština Nikole sina Ivana Ičića
Baština Marka sina Milosaličevog
Baština Bartula sina Markovog
Baština Vukdraga sina Mareličevog
Baština Grgura sina Ivanovog

Mezra Malova Polje u blizini spomenutog sela
Baština u ruci stanovnika sela

Kuća 20 po 200, iznos 4.000

NOMADI nahije Zagorje koji su sultanski has, drugim imenom Petrova gora, procjenom (ber vech-I tahmin): 2.000

(2/3 stranice prazno)

Folio 302a

SELO Izbić/Izbik⁶⁷, pripada Petrovoj gori

Baština Stipana sina Tominog, u ruci Marka sina Tominog
Baština Ivana sina Tominog, u ruci Jurina sina Ljubetinog
Baština Pavala sina Tominog, u ruci Mihovila sina Pavlovog
Baština Brajana Čulinovog, u ruci Ivana sina Jurajevog
Baština Juraja Radovanovog, u ruci Marka sina Cvitkovog
Baština Pavala Mihalovog, u ruci Vuka sina Milašinovog
Baština Juraja sina Markovog
Baština Juraja Martinovog, u ruci Matijaša sina Ivanovog
Baština Juraja sina Radivojevog
Baština Juraja Radojevog, u ruci (nečitko) čehaje, sina Balijinog – 100

⁶⁷ Ovo selo nije zabilježeno u defteru iz 1550. Međutim, radi se o starom selu koje se spominje već koncem 14. stoljeća (Kužić, 1997.: 37). To što je selo posjedovalo vodenicu na rijeci Vrbi ne mora značiti da se nalazilo u neposrednoj blizini ove rijeke, međutim njegovo lociranje kao dio današnjeg sela Prgomet (Kužić, 1997.: 76) ipak treba uzeti s rezervom i ostaviti mogućnost da je ipak bilo negdje sjevernije, pa je kasnije preimenovano.

Baština Jurića sina Tominog

Baština Pavala Ivanovog, u ruci Miloša sina Pavalovog

Baština Rogoja sina Ivanovog

Baština Vukdraga sina Vukosavljevog

Baština Ivana Pavalovog, u ruci Petra (Crnobor?)

Baština Mihovila sina Jurajevog

Baština Radivoja sina Milovog (Milo), u ruci Juraja sina Radivojevog

Baština Ljubete sina Radivojevog

Baština Stipana sina Martinovog

Baština Tome Vladisavljevog, u ruci Marka Tominog, sada u ruci stanovnika sela

Baština Juraja sina Tominog, u ruci stanovnika sela

Baština Matije sina Tominog, u ruci stanovnika sela

Baština Matije sina Ivkovog, u ruci (prazno)

Baština Nikole Pavalovog, u ruci Mihovila sina Vukosavljevog

Baština Juraja Milatininog, u ruci Vujice sina Lozinovog (Lužinovog)

Baština Matije sina Ugićevog

Baština Mihala Radojevog, u ruci Vulete sina Radojevog

Baština Ivana sina Jurajevog

Baština Vuka sina Jurajevog

Baština Vukca, u ruci njeovog sina Vukdraga

Baština Rugoje, u ruci Milete sina Rugojevog

Vodenice na rijeci Vrbi, u posjedu stanovnika spomenutog sela
Objekta 2, pristojba 30

Kuća 30 po 200, iznos 6.000

Kuća 1 po 100

Pristojba od mlinova 30

Prihod od nomada, badihave, mladarine, tapijske pristojbe na zemin 530

UKUPNO: 6.660

SELO Trolokve, ⁶⁸pripada Petrovoj gori

Baština Marka sina Jakovljevog

⁶⁸ Danas istoimeno selo. U 1550. godini Trolokve su zabilježene kao mezra, i imale su 11 domaćinstava (Spaho, 2007.: 74).

Baština Mihovila sina Petrovog
Baština Grgura sina Dragičevog
Baština Martina sina Grgurovog
Baština Matije sina Stipanovog
Baština Pavala Ljubišinog, u ruci Mihovila sina Petrovog
Baština Jurka sina Radovanovog
Baština Mihala sina Nikolinog
Baština Mihovila sina Jurajevog
Baština Petra sina Markovog

Kuća 9 po 200, iznos 1800
Kuća 1, iznos 150 (gore nije naznačeno)

Prihod od nomada, badihava, mlađarina i tapijska pristojba na zemini – 50

UKUPNO: 2.000

Folio 302b

SELO Kladnjice⁶⁹, pripada Petrovoj gori

Baština kneza Petra sina Tominog
Baština Grgura sina Brajkovog
Baština Juraja sina Grgurovog
Baština Ivana, u ruci Vukdraga sina Ivanovog
Baština Tome sina Ivanovog
Baština Lalice Markovog, u ruci Martina sina Laličinog
Baština Matije sina Jurajevog
Baština Vukdraga sina Ilijinog
Baština Mihovila Miloševog, u ruci Mile sina Antulovog – 100
Baština Grgura sina Mile

Mezra Čičava Velika⁷⁰, pripada s (pomenutom selu)

Baština Matije sina Ivanovog

⁶⁹ Današnje Kladnjice. U 1550. zabilježeno kao selo sa 9 domaćinstava (Spaho, 2007.: 75).

⁷⁰ Ovaj zaseok nije ubilježen u 1550. Spominje se u mletačkoj upravnoj podjeli zagorskog teritorija nakon morejskog rata (Kužić, 1997.: 172).

Baština drugog Matije sina Ilijinog

Mezra Mala Čičava i vinograd poznat kao baština Boričića između Nikodolja i Čičave, u posjedu ---- čehaje. S godine na godinu daje filuriju vlasniku zemlje.
Godišnje (sijakatski broj)

Mezra Čubrilova i Smradol, pripada Petrovoj gori

Baština Petra sina Mihovilovog – 100

Baština Mihovila sina Božidarevog – 100

Baština Bartula sina Jurajevog – 100

Baština Vukdraga sina Jurajevog 180

Kuća 10 po 200, iznos 2.000

Kuća 4 po 100, iznos 400

Kuća 1, iznos 180

Kuća 1, iznos 90

Knez 1

Prihod od nomada, polovice badihave, mlađarine, tapijske pristojbe na zemini, pašnjaka i ljetnog pašnjaka 130

UKUPNO: 2.800

SELO Zagorčan⁷¹, pripada Petrovoj gori

Baština Marije sina Radojevog – 150

Baština Antula Dragčevog, u ruci njegovog sina Vukmana sa dijelom Stranova

Baština Nikole sina Grubišinog – 100

Baština Grgura sina Ivanovog – 100

Baština Marka Mihovilovog sa dijelom Sratoka - 100

Baština Juraja Dragičevog sa dijelom Sratoka - 100

Baština Andrije Mihovilovog, sa dijelom Sratoka - 100

Baština Juraja Merličevog, u ruci Marka sina Grubišinog, sa dijelom Visoke

⁷¹ U 1550. godini zabilježeno kao Zagoričani, sa 4 domaćinstva (Spaho, 2007.: 75). Zagoričan(i) su današnje selo Divojevići (Matas, 1993.: 161).

Mezra Vrbine Jasik, pripada spomenutom selu

Baština Dragića sina Šimunovog – 100

Baština Jadrije sina Martinovog – 100

Kuća 1 po 200, iznos 200

Kuća 1 po 150, iznos 150

Kuća 8 po 100, iznos 800

Prihod od nomada, polovice badihave, mlađarine, tapijske pristojbe na zemini, i poreza na ispašu i ljetnu ispašu 50

UKUPNO: 1200

folio 303a

Zemina Osmana ćehaje, sa stavke Vukmana sina Vukmirovog i dijela sela Koljevrat, pripada Petrovoj gori.

Filurija godišnje (ne može se pročitati, izgleda kao manje od 100)

Zemina Mehmeda sina Alijinog u selu Koljevrat, pripada Petrovoj gori. To su zemlje koje on posjeduje u spomenutom selu.

Prihod od žitarica i ostalog: 51

Zemina Osmana ćehaje sa stavke Miljuša, od dijela sela Sedramić, pripada Petrovoj gori.

Filurija godišnje (isto kao i gore)

PAŠNJAK, to je baština Morić, kao protuvrijednost poreza na ispašu od džemata kneza po imenu Vukašin sina Jovana uzima se 400 akči u novcu⁷²

U novcu godišnje 400

MLINOVI na rijeci Krki u posjedu stanovnika nahije Petrova gora

Objekata 19, po 30, pristojba 570

Stupe, objekata 9 po 15, pristojba 130

UKUPNO od poreza na ispašu, pristojbe na mlinove i pristojbe na stupe: 1100

⁷² Jedan dio teksta je prekriven mrljom od tinte, te se ne može pročitati.

Izvori:

1. Opširni defter Kliškog sandžka i timarskih posjeda u sandžaku Krka, Başbakanlık Osmanlı Arşivi, v Tapu Tahrir Defterleri, 622

Objavljeni izvori i Literatura:

1. Blažević, Milivoj (2009.): "Šibensko gospodarstvo od sredine 19. stoljeća do 1921." *Radovi Zavoda povijesnih znanosti HAZU u Zadru*, sv. 51, str. 161-201.
2. Buzov, Snježana (1992.): "Vlaško pitanje i osmanlijski izvori," *Povijesni prilozi*, 11, str. 41-60.
3. Buzov, Snježana (2003.): "Vlaška sela pašnjaci i čifluci: krajolik osmanlijskog prigraničja u šesnaestom i sedamnaestom stoljeću," *Triplex confinium (1500-1800): ekohistorija*, uredili: Roksandić, Drago, Ivan Mimica, Nataša Štefanec i Vinka Glumčić Bužančić, Split: Književni krug, str. 227-241.
4. Gökbilgin, M. Tayyib (1968.-71.): "Venedik Arşivinde Türkçe Belgeler Koleksiçe Belgeler Koleksiyonu ve Bizimle İlgili Diğer Belgeler" *Belgeler* 5-8, no. 9-12, str. 1-12.
5. Kolanović, J. (1995.): *Šibenik u kasnom srednjem vijeku*, Školska knjiga, Zagreb.
6. Kužić, Krešimir (1997.): *Povijest Dalmatinske Zagore*, Split: Književni krug.
7. Luca, Christian (2009.): "The Vlachs/Morlachs in the Hinterland of Traù (Trogir) and Sebenico (Šibenik) Towns of Venetian Dalmatia, during the 16th Century," in: *Miscellanea Historica et Archaeologica in Honorem Prodeessoris Ionel Candea*, Ed. By Valeriu Sirby and Cristian Luca, Braila: Istros Publishing House of the Braila's Museum, str. 311-322.
8. Magaš, Damir i Ante Blaće (2010.): "Geomorfološka obilježja Danilskog polja kod Šibenika kao osnova historijsko-geografskog razvitka/ Geomorphological Features of Danilsko Polje near Šibenik as Basis for Historical-Geographical Development," *Geoadria* 15/1, str. 5-29.
9. Matas, Mate (1993.): *Mučko-lećevečki prostor: historijsko-geografski prikaz*, Zagreb: Hrvatsko geografsko društvo.
10. *Miestopisni rječnik kraljevinah Dalmacije Hrvatske i Slavonije*. Uredio Vinko Sabljar; Zagreb: A. Jakić, 1866.
11. *Opširni popis Kliškog sandžaka iz 1550. godine.* (2007.): Obradili: Fehim Dž. Spaho i Ahmed S. Aličić, priredila Behija Zlatar, Sarajevo: Orijentalni institut.
12. Spaho, Fehim Dž. (1986.): "Splitsko zaleđe u prvim turskim popisima," *Acta Historico-Oeconomica Iugoslaviae*, 13 (1), str. 47-86.
13. Stošić, don Krsto (1941.): *Sela šibenskog kotara*, Šibenik.

Snježana BuzovUDC: UDK: 94(497.5 Petrova gora)"15"
Original scientific paper**Petrova gora, THE VLACH NAHIYE**

Abstract: *As a case study of one nahiye – Petrova gora- this paper examines several questions regarding the demographic and other changes in the period of ottoman rule in Dalmatian hinterlands. Majority of settlements recorded in Ottoman tax registers from the mid-sixteenth century till its end still exist. Some could be found recorded in earlier, pre-Ottoman documents, but do not exist today, while some toponyms appear as temporary names/settlements, and could be found only in Ottoman records. Thus the available toponymic evidence itself testifies to the continuity and change of the settlements in the region. One specific characteristic of this nahiye is its population, which was exclusively Vlach. The comparative analysis of various sources leads to the conclusion that Vlach migrations into this nahiye follow, and are closely tied with the introduction of the new, Ottoman sovereignty. Both Ottoman and Venetian provide testimony about Vlach groups moving into this area, although without information about their origins. There are clear indications that the name Vlach(s) designates not only a status, or pastoral economy, but also an identity, since process of migration is also recorded, and because the immigrants are called Vlachs. In other words they do not come to be designated in such way upon settling but already when they appear in the region. This identity is a group identity, and its distinctive characteristics can be followed through notes and records about their leaders, and through dual registering of Vlachs: in their villages and as cemâ'ats. The latter were Vlach groups including populations of a number of villages. Also, since they are called Vlachs regardless of their economy it is evident that they maintain their status and name regardless of changed circumstances.*

Keywords: *demographic changes, identity, ottoman rule, Petrova gora, Vlach nahiye.*

Snježana BuzovUDC: 94(497.5 Petrova gora)''15''
Lavoro scientific originale**Petrova gora, LA CONTEA VALACCA**

Riassunto: *Sull'esempio della Contea di Petrova gora, questo lavoro esplora diverse questioni legate ai cambiamenti demografici ed altri nel periodo della dominazione ottomana nell'entroterra dalmata. La maggior parte degli insediamenti notati nei libri fiscali ottomani di metà e di fine del 16 ° secolo esistono anche oggi sotto quel nome, alcuni possono essere verificati nelle precedenti note delle autorità veneziane, ma oggi non esistono, mentre un certo numero di villaggi e toponimi appare come temporaneo, e non può essere confermato sia nella toponomastica preottomana sia nella toponomastica contemporanea. Già il materiale toponomastico, testimonia così la continuità ed i cambiamenti. La peculiarità di questa Contea è nel stato esclusivamente valacco della sua popolazione. Un'analisi comparativa delle diverse fonti di origine, porta alla conclusione che con l'avvento di una nuova sovranità in questo settore comincia l'immigrazione di popolazione Valacca.*

Le fonti ottomani e veneziani parlano dell'arrivo di gruppi valacchi, anche se non ci sono informazioni da dove sono immigrati. Si può concludere che il nome Valacchi, nel caso di questa Contea, non si riferisce solo allo stato, o all'economia del bestiame, ma anche all'identità di questi gruppi, dato che si nota il processo d'immigrazione e che gli immigrati sono chiamati Valacchi. Questa identità è l'identità di un gruppo i cui tratti distintivi possono essere rintracciati attraverso le note delle loro teste, e doppia registrazione d'insediamenti e di gruppi valacchi (džemata). Inoltre, dal momento che nelle nuove abitazioni sono chiamati Valacchi, indipendentemente dal fatto che sono impegnati in agricoltura o allevamento si può vedere che Valacchi conservano la loro natura e l'identità indipendentemente dai cambiamenti.

Parole chiave: *cambiamenti demografici, identità, domino ottomano, Petrova gora, nahia valacca*